

Sygnatura akt I C 1284/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Gryfice, dnia 25 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kowalska

Protokolant: sekretarz sądowy Kamila Kielar

na rozprawie w dniu 18 maja 2018 r. rozpoznał sprawę

z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko C. K.

przy udziale interwenienta ubocznego (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego C. K. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 13.163,91 zł (trzynastu tysięcy stu sześćdziesięciu trzech złotych i dziewięćdziesięciu jeden groszy) z odsetkami liczonymi od następujących kwoty i terminów:

- od kwoty 13.110,03 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 12 lutego 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku,

- od kwoty 13.110,03 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie większymi jednak od odsetek maksymalnych za opóźnienie, od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 49,63 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 5 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,

- od kwoty 49,63 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.565 zł (dwóch tysięcy pięciuset sześćdziesięciu pięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. oddala wniosek interwenienta ubocznego (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. o zasądzenie od pozwanego na rzecz interwenienta ubocznego kosztów procesu.

SSR Małgorzata Kowalska

Sygn. akt I C 1284/15

UZASADNIENIE

Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko C. K. domagając się zasądzenia od pozwanego następujących kwot:

- 13.110,03 zł – z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu

lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od dnia 12.02.2015 r. do

dnia zapłaty,

- 49,63 zł - z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. 05.06.2015 r. do dnia zapłaty,

- 4,25 zł – bez odsetek.

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podniesiono, że należność objęta pozwem wynika z niedotrzymania przez stronę pozwaną warunków określonych w czynności bankowej, tj. umowie kredytu bankowego z dnia 19.07.2012 r. identyfikującej się nr (...) zawartej pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a pozwanym C. K.. Wobec braku terminowej spłaty należności przez pozwanego, Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. skorzystał z przysługującego mu uprawnienia wynikającego z zawartego kontraktu i wypowiedział pozwanemu umowę, zaś niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Wygenerowane zadłużenie znajduje odzwierciedlenie w treści ksiąg rachunkowych banku. Jako datę wymagalności roszczenia objętego pozwem wskazano dzień 12 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 23.06.2015 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zobowiązując C. K. do zapłaty na rzecz powoda należności objętej pozwem wraz z kosztami procesu.

W wywiezionym sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty z dnia 23.06.2015 r. C. K. wnosząc o oddalenie powództwa w całości wskazywał na brak wymagalności dochodzonego roszczenia w wyniku nieskutecznego wypowiedzenia umowy, brak wymagalnego zobowiązania oraz zdecydowane naruszenie zasad współżycia społecznego. Jednocześnie C. K. sformułował wniosek o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gryficach oraz o przekazanie jej do mediacji.

Postanowieniem z dnia 15.07.2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego, tj. Sądowi Rejonowemu w Gryficach.

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Gryficach, Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. pismem datowanym na 26.10.2015 r. podtrzymał dotychczas prezentowane stanowisko procesowe. Jednocześnie w treści powyższego pisma sprecyzowano, iż numer umowy kredytu wynikający z uzasadnienia pozwu ((...)) to numer konta osobistego pozwanego widniejącego w umowie, na którym udostępnione zostały środki pieniężne zgodnie z zawartą umową. Nadto w treści powyższego pisma sprostowano, iż w dacie złożenia pozwu czterokrotność stopy oprocentowania kredytu lombardowego wynosiła 10%, zaś ustawowa stopa procentowa wyniosła 8%. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku z dnia 19.05.2015 r. Z kolei na okoliczność zasadności wywiezionego roszczenia przedłożono następujące dokumenty: umowę o limit kredytowy nr (...) z dnia 19.07.2012 r., aneks do umowy o limit kredytowy, aneks nr (...) do umowy o limit kredytowy nr (...) zawarty w dniu 02.07.2014 r., wyciąg z ksiąg rachunkowych banku na dzień 19.05.2015 r. o numerze (...), wypowiedzenie umowy z dnia 13.11.2014 r. oraz wezwanie do zapłaty z dnia 25.03.2015 r.

Z kolei w piśmie z dnia 20.05.2016 r. – jako odpowiedzi na ustosunkowanie się do podniesionych przez pozwanego w sprzeciwie zarzutów - Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. podniósł, iż w dniu 19.07.2012 r. strona powodowa zawarła z pozwanym umowę o limit kredytowy nr (...), zaś w dniu 02.07.2014 r. do powyższej umowy zawarto dwa aneksy. Nadto ponownie wskazano, iż prawidłowy numer umowy to (...), a wcześniej wskazany numer (...), to numer konta osobistego pozwanego widniejącego w umowie, na którym udostępnione zostały środki pieniężne zgodnie z

zawartą umową. Dalej wskazano, że umowa o limit kredytowy zmieniana kolejnymi aneksami określała wzajemne prawa i obowiązki stron stosunku zobowiązaniowego, w tym prawo powoda do wypowiedzenia umowy w związku z uchybieniem przez pozwanego obowiązkom, w szczególności w zakresie terminowego regulowania należności. W przedmiotowej sprawie wysyłka wypowiedzenia odbyła się w dniu 14.11.2014 r., zaś odbiór wypowiedzenia nastąpił w dniu 01.12.2014 r. Ubocznie już tylko podniesiono, że strona powodowa miała prawo wystąpienia na drogę postępowania sądowego albowiem należności wynikające z tytułu umowy winny być przez pozwanego regulowane bez zbędnej zwłoki w okresie przewidzianym w umowie. Nadto strona powodowa poddała w wątpliwość rzeczywisty zamiar pozwanego do spłaty zadłużenia, gdyż na poczet niniejszego zadłużenia pozwany do dnia redakcji przedmiotowego pisma nie dokonał żadnej dobrowolnej wpłaty. Wedle oceny strony powodowej wysunięte przez pozwanego zarzuty stanowią jedynie polemikę z przedstawionymi przez stronę powodową dowodami. Jako pozbawiony racji bytu strona powodowa oceniał sformułowany przez pozwanego zarzut naruszenia zasad współżycia społecznego. Nie ulega wątpliwości, że pozwany zawarł ze stroną powodową umowę, która została wypowiedziana z uwagi na niedotrzymanie przez pozwanego jej warunków. Pomimo zakwestionowania zasadności powództwa poprzez złożenie sprzeciwu od nakazu zapłaty, pozwany nie przedłożył żadnego dowodu mogącego w jakikolwiek sposób poddać w wątpliwość dochodzone roszczenie. W ocenie powoda, sprzeciw pozwanego stanowi jedynie polemikę z przedstawionymi przez stronę powodową dowodami.

Jednocześnie w treści powyższego pisma, strona powodowa zmodyfikowała pierwotne żądanie w zakresie roszczenia odsetkowego, wskazując, iż powód dochodzi należności w wysokości 13.163,91 zł na którą składają się:

1. kapitał w kwocie 13.110,03 zł wraz z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 12.02.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP, która wynosi 10 % w stosunku rocznym, natomiast od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty powód żąda odsetek umownych za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP, nie wyższych niż odsetki maksymalne za opóźnienie;
2. odsetki umowne w kwocie 49,63 zł za okres korzystania z kapitału w wysokości 13.110,03 zł (naliczane od dnia 30.07.2014 r. do dnia 11.02.2015 r.) wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;
3. kwota 4,25 z tytułem kosztów bankowych, tj. wezwań i upomnień, która wynika z monitów naliczanych zgodnie z obowiązującą taryfą opłat i prowizji strony powodowej.

W piśmie datowanym na 30.05.2016 r. pozwany podtrzymał dotychczas prezentowane stanowisko, wnosząc o dopuszczenie dowodów: z dokumentu wypowiedzenia umowy kredytowej (brak daty pewnej), z dokumentu potwierdzającego otrzymanie przez pozwanego dokumentu wypowiedzenia umowy kredytowej oraz z korespondencji kierowanej przez pozwanego do powoda mając ważny interes społeczny. Z ostrożności C. K. zarzucił brak jakiegokolwiek zobowiązania wymagalnego wobec pozwanego i sprzeczności dochodzonego roszczenia z zasadami współżycia społecznego.

W piśmie z dnia 15.11.2016 r. C. K. wniósł o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 16.11.2016 r. z uwagi na chorobę, przedkładając na tę okoliczność zaświadczenie lekarskie nr (...). Uwzględniając wniosek, Sąd rozprawę odroczył i nowy termin rozprawy wyznaczył na dzień 26.04.2017 r.

W piśmie procesowym z dnia 13.03.2017 r. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. sformułował wniosek o umożliwienie nabywcy wierzytelności, tj. (...) Niestandaryzowanemu S. Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W. wstąpienie do niniejszej sprawy w miejsce Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. w trybie art. 192 pkt 3 k.p.c. i wyrażenie zgody przez pozwanego na przedmiotową czynność. Na wypadek braku zgody strony pozwanej wniesiono o potraktowanie niniejszego pisma jako wniosku powoda o wezwanie na podstawie art. 84 k.p.c. (...) Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. do wzięcia udziału w sprawie po stronie

powoda. W treści powyższego pisma podniesiono, że umową sprzedaży wierzytelności z dnia 30.11.2016 r. Fundusz nabył od Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. przysługującą mu wobec pozwanego wierzytelność.

Dnia 22 maja 2017 r. C. K. wniósł do tutejszego Sądu pismo, do którego załączył dowody wpłat i zwrócił się o dopuszczenie dowodu z tych dokumentów na okoliczność częściowej spłaty kapitału. C. K. podkreślił, że nie podważa istniejącego wobec powoda zobowiązania i z daleko posuniętej ostrożności procesowej neguje wysokość kwoty objętej pozwem oraz podnosi brak skutecznego wypowiedzenia umowy kredytowej.

Pismem z dnia 14 grudnia 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. złożył oświadczenie o wstąpieniu do postępowania w miejsce powoda w trybie art. 192 pkt 3 k.p.c. i o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz – jako nabywcy wierzytelności – kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Na wypadek, gdyby pozwany nie wyraził zgody na wstąpienie (...) w W. w miejsce powoda, podmiot ten sformułował wniosek o subsydiarne potraktowanie ww. pisma jako interwencji ubocznej.

W piśmie z dnia 24 stycznia 2018 r. pozwany wskazał, iż nie wyraża zgody na wstąpienie (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. do postępowania w miejsce powoda w trybie art. 192 pkt 3 k.p.c.

W piśmie z dnia 14 marca 2018 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wskazał, że dowody wpłat załączone przez pozwanego do akt sprawy dotyczą wpłat dokonywanych przez pozwanego na zamknięty rachunek bankowy i automatycznie w związku z tym zwracanych na rachunek nadawcy.

W toku rozprawy dnia 18 maja 2018 r. pozwany podniósł, że powód powołał się na umowę z dnia 14 lipca 2014 r. i ją wypowiedział, podczas gdy pozwany nie zawierał takiej umowy z powodem. Podniósł, że w wypowiedzeniu nie wskazano przyczyny wypowiedzenia umowy, a wypowiedzenia nie poprzedzono wezwaniem do zapłaty. Ponadto pozwany podkreślił, że do akt sprawy załączono jedynie poświadczony przez kierownika odpis wypowiedzenia nie zaś oryginał. Pozwany wyraził ponadto wątpliwość, czy osoba, która wypowiedzenie podpisała była umocowana do podpisywania pism w imieniu powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.07.2012 r. C. K. zawarł z Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę o limit kredytowy nr (...). Na mocy przedmiotowej umowy C. K. udostępniono środki pieniężne z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych w całkowitej kwocie 15.000,00 zł w ramach limitu kredytowego w jego koncie osobistym nr (...) prowadzonym przez 1 Oddział w G. na podstawie Umowy konta dla ludności. Z postanowień § 2 przedmiotowej umowy wynikało, że kwota limitu kredytowego zostanie postawiona do dyspozycji kredytobiorcy w dniu 18.07.2012 r. na okres do dnia 17.07.2013 r. z zastrzeżeniem § 6. W ust. 7 § 3 przedmiotowej umowy strony ustaliły, że kredytobiorca zobowiązany jest do zapewnienia odpowiednich środków na koncie osobistym na dzień spłaty należności Banku również, gdy jest to dzień wolny od pracy dla Banku (dniem wolnym od pracy dla Banku są wszystkie soboty oraz dni ustawowo wolne od pracy). Z kolei z ust. 1 § 5 umowy wynikało, że kredytobiorca zobowiązuje się w okresie obowiązywania limitu kredytowego do utrzymywania regularnych, miesięcznych wpływów z tytułu udokumentowanych dochodów na konto osobiste, o którym mowa w § 1 w wysokości nie niższej niż 2.500,00 zł. Z kolei z § 6. przedmiotowej umowy wynikało, że kredytobiorca wyraża zgodę na odnawianie limitu kredytowego na dotychczasowych warunkach i na pobieranie prowizji z tytułu odnowienia limitu kredytowego zgodnie z obowiązującym wyciągiem z Taryfy. Natomiast, kredytobiorca który wyraził zgodę na odnowienie limitu kredytowego może złożyć pisemną rezygnację z odnowienia przed upływem okresu obowiązywania udzielonego limitu. W takim przypadku niniejsza umowa wygasa w ostatnim dniu obowiązywania limitu. Jeżeli zaś kredytobiorca wyraził zgodę na odnowienie limitu kredytowego i nie dokonał następnie pisemnej rezygnacji z niego, Bank: 1). przedłuża limit kredytowy na okres jednego roku na dotychczasowych warunkach (odnowienie limitu kredytowego), 2). proponuje zmianę warunków kredytowania albo 3). odmawia odnowienia limitu kredytowego – tak ust. 1 i 2 § 7 przedmiotowej umowy. Z postanowień § 9 ust. 1 i 2 umowy limitu wynikało, że Bank mógł odmówić odnowienia limitu

kredytowego, obniżyć kwotę przyznanego limitu lub – z zachowaniem 30 – dniowego terminu – mógł wypowiedzieć limit kredytowy i zażądać spłaty należności w przypadku:

1). naruszenia postanowień niniejszej umowy, a w szczególności:

- a). przekroczenia limitu kredytowego,
- b). niedotrzymania wysokości wpływów na konto osobiste określonych w § 5.1,
- c). zalegania z jakimikolwiek zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej umowy,
- d). naruszenia postanowień umów zabezpieczenia limitu kredytowego, warunków

Umowy konta dla ludności, na podstawie której jest prowadzone konto

osobiste;

2). ujawnienia, iż złożone Bankowi informacje nie odpowiadają stanowi faktycznemu.

Poza przypadkami określonymi w § 9 ust. 1, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem dwumiesięcznego terminu wypowiedzenia – tak ust. 3 § 9 umowy.

Z kolei z § 3 ust. 1 i 2 przedmiotowej umowy wynikało, że od wykorzystanego limitu kredytowego Bank mógł pobierać odsetki według stawki zmiennej, które to oprocentowanie w dacie zawarcia powyższej umowy wynosiło 15,65 % w stosunku rocznym. Bank zastrzegał sobie prawo zmiany oprocentowania w czasie trwania przedmiotowej umowy, jeżeli zmiana stopy procentowej spowodowana miała być zmianą kosztów pozyskania środków pieniężnych przez Bank w następstwie jednej z niżej wymienionych czynności:

- 1). zmiany stóp procentowych NBP,
- 2). zmiany poziomu cen instrumentów finansowych na krajowym rynku pieniężnym,
- 3). zmiany poziomu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez GUS.

W przypadku, gdy powyżej określone oprocentowanie przekroczy czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, Bank miał zastosować oprocentowanie równe czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Natomiast z § 8 ust. 1 i 2 przedmiotowej umowy wynikało, że każdorazowy wpływ środków pieniężnych na konto osobiste powodował obniżenie zadłużenia kredytobiorcy oraz zwiększał kwotę dostępnych środków w ramach udzielonego limitu kredytowego. Odsetki zaś od kwoty wykorzystanego limitu kredytowego naliczane miały być za każdy dzień korzystania z limitu i pobierane z konta w ostatnim dniu miesiąca.

W ust. 7 § 8 umowy limitu kredytowego zastrzeżono, że niespłacona przez kredytobiorcę w terminie należność Banku z tytułu kredytu lub odsetek w dniu płatności miała stać się wymagalna i od tego dnia od niespłaconej kwoty kredytu naliczane jest oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego.

Z kolei z ust. 8 cytowanego powyżej § 8 wynikało, że oprocentowanie należności przeterminowanych równe jest czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, które na dzień zawarcia umowy wynosiło 25,00 % w stosunku rocznym.

Z postanowień natomiast § 4 ust. 1 umowy wynikało, że opłaty i prowizje związane z udzieleniem i obsługą kredytu oraz prowadzeniem rachunku w ramach którego został udzielony limit, pobierane miały być zgodnie z obowiązującą w dniu dokonywania czynności „Taryfą opłat i prowizji pobieranych przez Bank (...) S.A. za czynności bankowe dla ludności”

zwaną dalej Taryfą – W. z Taryfy zawierający stawki opłat i prowizji za czynności, które mogą być wykonywane przez Bank w związku z zawarciem niniejszej umowy. Taryfa ta stanowiła integralną częścią wyżej wymienionej umowy.

Natomiast z ust. 4 i 5 cytowanego powyżej § 4 wynikało, że całkowita kwota do zapłaty na dzień zawarcia umowy o limit kredytowy wyrażała się kwotą: 17.479,50 zł. Natomiast na całkowitą kwotę do zapłaty miały się składać:

1. całkowita kwota kredytu, o której mowa w § 1 ,
2. całkowity koszt kredyt 2.479,50 zł, w tym:
  - a). prowizja z tytułu udzielenia limitu kredytowego w wysokości 0 zł,
  - b). odsetki od kredytu w wysokości 2.347,50 zł,
  - c). koszty ustanowienia zabezpieczeń w wysokości 0 zł,
  - d). koszty usług dodatkowych 0 zł.

Rzeczywista roczna stopa oprocentowania na dzień zawarcia niniejszej umowy wyniosła 17,86 % i została wyliczona od kwoty całkowitego kosztu kredytu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

Dowód:

- kopia umowy o limit kredytowy z dnia 19.07.2012 r. – k. 71 – 73,
- kopia wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy – k. 74,
- kopia oświadczenia kredytobiorcy o poddaniu się egzekucji – k. 73 v.

Pomiędzy C. K. i Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. został zawarty aneks do umowy o limit kredytowy, na mocy którego ustalono nową treść umowy o limit kredytowy. Na mocy powyższego aneksu limit kredytowy pozostał na tym samym poziomie, tj. 15.000,00 zł. Z postanowień § 2 aneksu wynikało, iż kwota limitu kredytowego zostanie postawiona do dyspozycji kredytobiorcy do dnia 17.07.2014 r. z zastrzeżeniem § 7.

Z kolei z postanowień § 7 ust. 1 i 2 – który mocą powyższego aneksu otrzymał nowe brzmienie – wynikało, że kredytobiorca który wyraził zgodę na odnowienie limitu kredytowego mógł złożyć pisemną rezygnację z odnowienia przed upływem okresu obowiązywania udzielonego limitu. W takim przypadku niniejsza umowa wygasa w ostatnim dniu obowiązywania limitu. Jeżeli zaś kredytobiorca wyraził zgodę na odnowienie limitu kredytowego i nie dokonał następnie pisemnej rezygnacji z niego, Bank: 1). przedłuża limit kredytowy na okres 12 miesięcy na dotychczasowych warunkach (odnowienie limitu kredytowego) z zastrzeżeniem, że jeżeli termin końca obowiązywania limitu przypadłby na dzień wolny od pracy dla Banku, Bank odnowi limit na kolejny okres od ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wolny albo, 2). proponuje zmianę warunków kredytowania albo 3). odmawia odnowienia limitu kredytowego. W przypadku zaś wypowiedzenia umowy rachunku oszczędnościowego – rozliczeniowego, w ramach którego udzielony jest limit kredytowy, niniejsza umowa wygasa w dniu upływu terminu wypowiedzenia umowy rachunku oszczędnościowego – rozliczeniowego. Kredytobiorca zobowiązany jest do spłaty wykorzystanej kwoty limitu kredytowego wraz z odsetkami i innymi należnościami Banku do dnia upływu terminu wypowiedzenia umowy rachunku oszczędnościowego – rozliczeniowego – tak pkt 8 § 7 aneksu.

Z kolei z § 6 przedmiotowej umowy wynikało, że kredytobiorca wyraża zgodę na odnawianie limitu kredytowego na dotychczasowych warunkach i na pobieranie prowizji z tytułu odnowienia limitu kredytowego zgodnie z obowiązującym wyciągiem z Taryfy.

W ust. 6 § 3 przedmiotowego aneksu strony ustaliły, że kredytobiorca zobowiązany jest do zapewnienia odpowiedniego stanu środków na koncie osobistym na dzień spłaty należności Banku również, gdy jest to dzień wolny od pracy dla

Banku (dniem wolnym od pracy dla Banku są wszystkie soboty oraz dni ustawowo wolne od pracy). Z kolei z ust. 1 § 5 aneksu wynikało, że kredytobiorca zobowiązuje się w okresie obowiązywania limitu kredytowego do utrzymywania regularnych, miesięcznych wpływów z tytułu udokumentowanych dochodów na konto osobiste, o którym mowa w § 1 w wysokości nie niższej niż 2.500,00 zł. Z postanowień § 9 ust. 1 i 2 aneksu wynikało, że kredytobiorca miał prawo wypowiedzieć w każdym czasie bez dodatkowych opłat umowę, zaś okres wypowiedzenia umowy przez kredytobiorcę miał wynosić jeden miesiąc. Z kolei Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 62 – dniowego okresu wypowiedzenia i zażądać spłaty należności w przypadku:

1). naruszenia postanowień niniejszej umowy, a w szczególności:

- a). przekroczenia limitu kredytowego,
- b). niedotrzymania wysokości wpływów na konto osobiste określonych w § 5.1,
- c). zalegania z jakimikolwiek zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej umowy,
- d). naruszenia postanowień umów zabezpieczenia limitu kredytowego, warunków

Umowy konta dla ludności, na podstawie której jest prowadzone konto

Osobiste określone w § 1 „Regulaminu kont dla ludności” lub Regulaminu,

2). ujawnienia, iż złożone Bankowi informacje nie odpowiadają stanowi faktycznemu.

Natomiast z § 8 ust. 1 i 2 przedmiotowego aneksu wynikało, że każdorazowy wpływ środków pieniężnych na konto osobiste powodował obniżenie zadłużenia kredytobiorcy oraz zwiększał kwotę dostępnych środków w ramach udzielonego limitu kredytowego. Odsetki zaś od kwoty wykorzystanego limitu kredytowego naliczane miały być za każdy dzień korzystania z limitu i pobierane z konta w ostatnim dniu miesiąca.

W ust. 7 § 8 aneksu zastrzeżono, że niespłacona przez kredytobiorcę w terminie należność Banku z tytułu kredytu lub odsetek w dniu płatności miała stać się wymagalna i od tego dnia od niespłaconej kwoty kredytu naliczane jest oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego.

Z kolei z ust. 8 cytowanego powyżej § 8 aneksu wynikało, że oprocentowanie należności przeterminowanych równe jest czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, które na dzień sporządzenia aneksu wynosiło 16,00 % w stosunku rocznym.

Natomiast z ust. 8 i 9 § 4 aneksu wynikało, że całkowita kwota do zapłaty na dzień wejścia w życie postanowień aneksu wyrażała się kwotą: 16.405,89 zł. Natomiast na całkowitą kwotę do zapłaty miały się składać:

3. całkowita kwota kredytu, o której mowa w § 1 ,

4. całkowity koszt kredytu 1.405,89 zł, w tym:

- a). odsetki od kredytu w wysokości 1.285,89 zł,
- b). koszty ustanowienia zabezpieczeń w wysokości 0 zł,
- c). koszty usług dodatkowych 120,00 zł.

Rzeczywista roczna stopa oprocentowania na dzień wejścia w życie postanowień aneksu wyniosła 17,58 % i została wyliczona jako całkowity koszt kredytu, o którym mowa w ust. 8 pkt 2.

Nadto mocą powyższego aneksu dokonano zmiany § 3 ust. 1 umowy limitu kredytowego, tj. na dzień sporządzenia aneksu oprocentowanie limitu kredytowego wynosiło 16 % w stosunku rocznym i było zmienne.

Dowód:

- kopia aneksu do umowy o limit kredytowy - k. 75 – 77.

W dniu 02.07.2014 r. pomiędzy C. K. i Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. został zawarty aneks nr (...) do umowy o limit kredytowy nr (...), w którym zmodyfikowano kwoty oraz okresy udostępniania środków pieniężnych. Na mocy tego aneksu limit kredytowy wynosił 15.000,00 zł. Nadto aneksem tym strony ustaliły warunki spłaty zadłużenia polegające na sukcesywnym ograniczeniu dostępnego limitu kredytowego z upływem kolejnych miesięcy. W okresie od 17 października 2014 r. do 17 listopada 2014 r. przyznany limit wyrażał się kwotą 11.250 zł, a na okres 18 listopada 2014 r. do 17 grudnia 2014 r. – kwotą 10.000 zł. Z postanowień powyższego aneksu - § 2 wynikało, iż kwota limitu kredytowego zostanie postawiona do dyspozycji kredytobiorcy w dniu 18.07.2014 r. na okres 12 miesięcy z zastrzeżeniem § 7.

W ust. 6 § 3 przedmiotowego aneksu strony ustaliły, że kredytobiorca zobowiązany jest do zapewnienia odpowiedniego stanu środków na koncie osobistym na dzień spłaty należności Banku również, gdy jest to dzień wolny od pracy dla Banku (dniem wolnym od pracy dla Banku są wszystkie soboty oraz dni ustawowo wolne od pracy).

Z kolei z ust. 1 § 5 aneksu wynikało, że kredytobiorca zobowiązuje się w okresie obowiązywania limitu kredytowego do utrzymywania regularnych, miesięcznych wpływów z tytułu udokumentowanych dochodów na konto osobiste, o którym mowa w § 1 w wysokości nie niższej niż 2.500,00 zł.

Natomiast z postanowień § 9 ust. 1 i 2 aneksu wynikało, że kredytobiorca miał prawo wypowiedzieć w każdym czasie bez dodatkowych opłat umowę, zaś okres wypowiedzenia umowy przez kredytobiorcę miał wynosić jeden miesiąc. Z kolei Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 62 – dniowego okresu wypowiedzenia i zażądać spłaty należności w przypadku:

1). naruszenia postanowień niniejszej umowy, a w szczególności:

- a). przekroczenia limitu kredytowego,
- b). niedotrzymania wysokości wpływów na konto osobiste określonych w § 5.1,
- c). zalegania z jakimikolwiek zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej umowy,
- d). naruszenia postanowień umów zabezpieczenia limitu kredytowego, warunków

Umowy konta, na podstawie której jest prowadzone konto osobiste określone w

§ 1 „Regulaminu kont dla ludności” lub Regulaminu,

2). ujawnienia, iż złożone Bankowi informacje nie odpowiadają stanowi faktycznemu.

Natomiast z § 8 ust. 1 i 2 przedmiotowego aneksu wynikało, że każdorazowy wpływ środków pieniężnych na konto osobiste powodował obniżenie zadłużenia kredytobiorcy oraz zwiększał kwotę dostępnych środków w ramach udzielonego limitu kredytowego. Odsetki zaś od kwoty wykorzystanego limitu kredytowego naliczane miały być za każdy dzień korzystania z limitu i pobierane z konta w ostatnim dniu miesiąca. Wpływy na konto osobiste przeznaczone są w pierwszej kolejności na spłatę niedozwolonego salda debetowego, a następnie na spłatę pozostałego zadłużenia.

W ust. 7 § 8 aneksu zastrzeżono, że niespłacona przez kredytobiorcę w terminie należność Banku z tytułu kredytu lub odsetek w dniu płatności miała stać się wymagalna i od tego dnia od niespłaconej kwoty kredytu naliczane jest oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego. Zgodnie z § 8 ust. 8 aneksu oprocentowanie należności

przeterminowanych równe jest czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Na dzień 30 czerwca 2014 r. powyższe oprocentowanie wynosi 16% w stosunku rocznym.

Dowód:

- kopia aneksu nr (...) z dnia 02.07.2014 r. – k. 78 – 81 v.,
- kopia oświadczenia kredytobiorcy o poddaniu się egzekucji – k. 82,
- kopia wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy – k. 82 v,
- częściowo przesłuchanie pozwanego w charakterze strony – k. 370-371.

C. K. nie wywiązał się w pełni z realizacji umowy aneksowanej dnia 2 lipca 2014 r. W okresie od 6 października 2014 r. do 30 listopada 2014 r. saldo rachunku prowadzonego dla niego w ramach umowy o limit kredytowy oscylowało pomiędzy - 13.744,86 zł a -12.828,91 zł. Na dzień 12 listopada 2014 r. saldo to wyrażało się kwotą - 12.690,29 zł. Przyznany na ten okres limit kredytowy (na okres od 17 października 2014 r. do 17 listopad 2014 r.) wyrażał się kwotą 11.250 zł.

Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zredagował w dacie 13.11.2014 r. pismo oznaczone jako: „wypowiedzenie umowy” adresowane do C. K., którym informował go, że mimo wezwania do zapłaty wymagalne wierzytelności Banku nie zostały uregulowane w wyznaczonym terminie, stąd też, m.in. na podstawie umowy z dnia 18 lipca 2014 r., Bank wypowiada umowę i zobowiązywał C. K. do spłaty całej wierzytelności w ciągu 62 dni od dnia otrzymania niniejszego wypowiedzenia.

Z kolei w szczegółach zadłużenia wskazywano, że na dzień redakcji powyższego pisma, tj. 13.11.2014 r. zadłużenie C. K. wyrażało się kwotą 12.696,22 zł i powyższa należność obejmowała:

- 11.250,00 zł – z tytułu wykorzystanego limitu,
- 1.440,29 zł - z tytułu przekroczenia limitu,
- 5,93 zł – z tytułu odsetek,
- 0,00 zł z tytułu opłat.

Jednocześnie w treści pisma zawarto informację, iż dotyczy ono numeru rachunku (...), a wyżej określone zadłużenie wzrasta każdego dnia o odsetki w wysokości określonej w umowie, zaś brak spłaty powyższych należności spowoduje wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego. Przesyłkę obejmującą ww. wypowiedzenie umowy zaadresowano na adres C. K.: ul. (...), (...)-(...) G. i nadano dnia 14 listopada 2014 r.

Pismo podpisane zostało przez kierownika zespołu restrukturyzacji wewnętrznej M. S., któremu w dniu 22 października 2009 r. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. udzieliła pełnomocnictwa m.in. do jednoosobowego składania oświadczeń woli w imieniu Banku (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. o charakterze majątkowym do kwoty 100.000 zł z tytułu kapitału oraz do występowania w imieniu ww. podmiotu w zakresie jednoosobowego podpisywania pism związanych bezpośrednio z zakresem działania Centrum Zarządzenia Przeterminowaniami.

Dnia 12 lutego 2015 r. dokonano przeksięgowania kwoty kapitału wynikającej z aneksowanej przez C. K. umowy o limit kredytowy zawartej z powódkę na konta windykacyjne.

Dowód:

- historia rachunku – k. 106, 112,

- kopia aneksu nr (...) z dnia 02.07.2014 r. – k. 78 – 81 v.,
- kopia wypowiedzenia umowy z dnia 13.11.2014 r. – k. 83,
- kopia książki nadawczej – k. 105,
- odpis pełnomocnictwa – k. 46,
- odpis KRS – k. 49-70.

Departament Windykacji (...) Finanse Spółka Akcyjna w imieniu i na rzecz Banku (...) Spółki Akcyjnej pismem datowanym na 25.03.2015 r. zatytułowanym „wezwanie do zapłaty” i adresowanym do C. K. wzywał go do wpłaty zaległej kwoty, która na dzień redakcji niniejszego pisma wynosi 13.326,63 zł i codziennie wzrasta o naliczane odsetki od zadłużenia przeterminowanego. Termin płatności w powyższym piśmie zastrzeżono do dnia 02.04.2015 r. Przesyłkę obejmującą ww. pismo zaadresowano na adres C. K.: ul. (...), (...)-(...) G..

Z kolei w specyfikacji zadłużenia na dzień 25.03.2015 r., adresowanej na ww. adres kredytobiorcy, wskazywano, że zadłużenie C. K. wyrażało się łączną kwotą 13.326,63 zł i powyższa należność obejmowała:

- 13.110,03 zł – zaległy kapitał,
- 49,63 zł – odsetki,
- 162,72 zł – odsetki od zadłużenia przeterminowanego,
- 4,25 zł – koszty.

Dowód:

- kopia pisma Departamentu Windykacji (...) Finanse Spółki Akcyjnej z dnia 25.03.2015 r. – k. 84 – 84 v.

Wysokość zobowiązania C. K. na dzień 19.05.2015 r., tj. na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych banku wynosiła:

- należność główna w kwocie – 13.159,66 zł, na którą składała się: kwota 13.110,03 zł jako kapitał oraz kwota 49,63 zł jako kwota odsetek umownych naliczonych od dnia 30.07.2014 r. do dnia 11.02.2015 r.;
- odsetki z tytułu opóźnienia naliczone od dnia 12.02.2015 r. do dnia 19.05.2015 r. w kwocie – 360,72 zł;
- kwota kosztów wezwań i upomnień – 4,25 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych banku z dnia 19.05.2015 r. – k. 44.

W dniach 16 stycznia, 6 lutego, 6 marca, 10 kwietnia, 5 maja, 5 czerwca 2017 r. C. K. dokonywał przelewów na zamknięty rachunek bankowy w Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą we W.. Przelewane środki były mu zwracane.

Dowód:

- potwierdzenie przelewów – k. 240-249,

- częściowo przesłuchanie pozwanego w charakterze strony – k. 370-371.

W dniu 30.11.2016 r. – a zatem już po wytoczeniu niniejszego powództwa - pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a (...) Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności. Następnie na podstawie umowy rozporządzającej zawartej w dniu 27.02.2017 r. pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a (...) Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W., Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. dokonała przelewu wierzytelności na rzecz (...) Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.. Integralnym elementem wyżej wymienionej umowy cesji był wyciąg z załącznika nr 2 – wykaz wierzytelności wchodzących w skład (...) 2B, w którym ujęto m.in dane personalne C. K., jego numer PESEL oraz jego adres, a także kwotę zadłużenia łącznie na dzień 02.01.2017 r. – 15.836,19 zł, kapitał w wysokości 13.110,03 zł, odsetki umowne 49,63 zł, odsetki karne 2.488,63 zł oraz koszty 2.488,63 zł, a także sygnaturę akt sądowych I C 1284/15.

Z kolei na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 06.03.2017 r. (...) Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. zbył wierzytelność będącą przedmiotem niniejszego postępowania na rzecz (...) Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W.. Integralnym elementem wyżej wymienionej umowy cesji był wyciąg z załącznika, w którym ujęto m.in. kwotę zadłużenia łącznie: 15.175,26 zł, kapitał w wysokości 13.110,03 zł, odsetki umowne 49,63 zł, odsetki karne 1.827,70 zł oraz koszty 187,90 zł.

Dowód:

- odpis umowy rozporządzającej z dnia 27.02.2017 r. – k. 307 – 309 v.,

- odpis umowy przelewu wierzytelności z dnia 06.03.2017 r. - k. 310 –

314,

- odpis umowy przelewu wierzytelności z dnia 30.11.2016 r. – k. 285 – 295,

- odpis pełnomocnictwa – k. 296, 301, 321v-325,

- odpis KRS – k. 297-300, 303-305, 315-321v, 326-330,

- odpis wyciągu z (...) k. 302,

- odpis wyciągu z załącznika nr 2 – k. 364 – 366,

- odpis wyciągu z załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 06.03.2017 r. –

k. 361 – 363.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się w pełni uzasadnione.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że pozwany zawarł z powódką w dniu 19 lipca 2012 r. umowę nr (...) o limit kredytowy, która następnie była aneksowana. W szczególności w dniu 2 lipca 2014 r. pomiędzy C. K. i Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. został zawarty aneks nr (...) do umowy o limit kredytowy nr (...), w którym zmodyfikowano kwoty oraz okresy udostępniania środków pieniężnych. Pozwany nie kwestionował faktu, że z powódką ww. umowę i aneks nr (...) zawarł, nie negocjował też, że podpisał ww. dokumenty.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na

warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ust. 1 prawa bankowego).

Istota sporu ogniskowała się w przedmiotowej sprawie na kwestii skuteczności wypowiedzenia łączącej strony umowy, a w konsekwencji wymagalności roszczenia objętego pozwem. Ponadto pozwany podnosił, że załączone do akt sprawy kopie umowy dnia 19 lipca 2012 r. i aneksu z dnia 2 lipca 2014 r. nie są przedmiotem powództwa, a przedłożone przez powoda wypowiedzenie dotyczy umowy z dnia 14 lipca 2014 r., która jest przedmiotem postępowania, a której pozwany nie zawierał z powodem.

W ocenie Sądu przedłożone przez stronę powodową dowody dokumentarne, w zestawieniu z twierdzeniami prezentowanymi przez pozwanego w toku rozprawy, stanowią wystarczającą podstawę do uwzględnienia żądania pozwu w całości. Wyraźnie zaakcentować w tym miejscu należy, że pozwany nie naprowadził w toku postępowania żadnych wniosków dowodowych, których uwzględnienie skutecznie podważyłby wiarygodność dowodów zaoferowanych przez powódkę, w tym choćby co do wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Pozwany w istocie ograniczył się prostej negacji faktów dlań niekorzystnych oraz gołosłownych i nie znajdujących odzwierciedlenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym twierdzeń, jakoby powódka nie wykazała zasadności roszczenia i jego wymagalności.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do najdalej idącego zarzutu podniesionego przez pozwanego, a mianowicie nieistnienia jakiegokolwiek zobowiązania pozwanego względem powoda. Zarzut ten pośrednio wiąże się z zarzutem nieskutecznego wypowiedzenia umowy o limit kredytowy, a w konsekwencji - z zarzutem braku wymagalności dochodzonego pozwem roszczenia.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy pozwany doszedł do przekonania, iż załączone do akt sprawy kopie umowy z dnia 19 lipca 2012 r. i aneksu z dnia 2 lipca 2014 r. nie są przedmiotem powództwa, a przedłożone przez powoda wypowiedzenie dotyczy umowy z dnia 14 lipca 2014 r., która jest przedmiotem postępowania, a której pozwany nie zawierał z powodem. Tak konstatując w toku rozprawy dnia 18 maja 2018 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podał ponadto, że wcześniej formułował wnioski o skierowanie sprawy do mediacji, albowiem „nie wszystko wiedział”. Odnosząc się zaś do przedłożonych przez niego w toku postępowania potwierdzeń przelewów pozwany potwierdził, że przelewał pieniądze na konto powoda, ale „nie wie z jakiego tytułu (...) to znaczy nie pamięta z jakiego tytułu”, a następnie oświadczył, że „korzysta z prawa do odmowy zeznań”.

Na wstępie rozważań podkreślić należy, że to rzeczą powoda jest oznaczenie przedmiotu postępowania i ram podmiotowo – przedmiotowych powództwa. Innymi słowy, to nie pozwany decyduje o tym, co stanowi podstawę faktyczną (i prawną) powództwa, a powód, a więc podmiot, od którego pozew pochodzi i który jest dysponentem postępowania. Na gruncie niniejszej sprawy, uzupełniając braki formalne pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód zaoferował materiał dowodowy w postaci m.in. kopii umowy z dnia 19 lipca 2012 r. i aneksu z dnia 2 lipca 2014 r. oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych banku. W uzasadnieniu pozwu wskazał natomiast, że załączone przezeń dowody wykazują zasadność roszczenia objętego pozwem i jego wysokość. W kontekście powyższego całkowicie niezrozumiałym pozostaje zarzut pozwanego, jakoby roszczenia wynikające z opisanych dokumentów nie był przedmiotem powództwa w niniejszej sprawie. Podkreślenia wymaga, że w żadnym z przedłożonych przez powoda pism, nie powód nie powołał się na to, aby strony łączyć miała umowa z dnia 18 lipca 2014 r. (bądź jak wskazuje pozwany z dnia 14 lipca 2014 r.). Brak jest zatem podstaw do przyjęcia słuszności tezy, jakoby to właśnie ta umowa, co do której pozwany wskazywał, że jej z powodem nie zawierał, stanowić miała podstawę żądania pozwu. Faktem pozostaje natomiast, że w wypowiedzeniu z dnia 13 listopada 2014 r. powód faktycznie posłużył się wskazaną powyżej datą (o czym w dalszej kolejności), co jednak w żadnej mierze nie podważa zasadności powództwa, którego przedmiotem bez wątplenia są roszczenia wynikające z umowy z dnia 19 lipca 2012 r. i aneksu z dnia 2 lipca 2014 r. W ocenie Sądu wskazane dowody dokumentarne, w zestawieniu z wyciągiem z ksiąg rachunkowych banku i historią rachunku bankowego odzwierciedlającą to, jak kształtowała się spłata (a właściwie jej brak) przyznanego pozwanemu limitu kredytowego, nie pozostawiają w ocenie Sądu wątpliwości, że pozwany zalega z zapłatą na rzecz powódki:

- kwoty 13.110,03 zł stanowiącej niespłacony kapitał,

- kwoty 49,63 zł jako kwoty odsetek umownych naliczonych od dnia 30.07.2014 r. do dnia 11.02.2015 r.;

- kwoty kosztów wezwań i upomnień w wysokości 4,25 zł (4,20 zł jako koszt listu poleconego skierowanego do pozwanego z wezwaniem zapłaty oraz 0,05 zł jako prowizja przed przesięgowaniem zaległości pozwanego na konta windykacyjne kwoty kapitału, co nastąpiło 12 lutego 2015 r.). Wyraźnie podkreślić w tym miejscu ponownie należy, że pozwany zaoferował żadnego dowodu, który stanowiłby skuteczną przeciwwagę dla spójnych i korespondujących ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym twierdzeń powódki. W szczególności nie udowodnił on, jakoby objęta pozwem należność wyrażała się inną, niższą kwotą. Środki pieniężne, co do których wydawał on dyspozycję przelewu na rzecz powódki już po wytoczeniu powództwa, były pozwanemu zwracane, albowiem kierował je na zamknięty rachunek bankowy. Nie zasługują więc na uwzględnienie twierdzenia pozwanego, że powódka udaremniła dobrowolną spłatę zobowiązania przez pozwanego. Deklarowana przez pozwanego wola spłaty należności dochodzonej pozwem pozostaje w ocenie Sądu iluzoryczna, zwłaszcza w świetle twierdzeń pozwanego prezentowanych w toku rozprawy dnia 18 maja 2018 r., iż nie wie tytułem czego te pieniądze wpłacał, nie pamięta tego.

Chybiony jest ponadto zarzut braku wymagalności dochodzonego roszczenia oraz nieistnienia wymagalnego zobowiązania. Odnotowania wymaga fakt, że pozwany zdaje się nie zauważać, że niezależnie od skuteczności wypowiedzenia umowy o limit kredytowy, aneksowana umowa przewidywała, że kwota limitu kredytowego zostanie postawiona do dyspozycji kredytobiorcy w dniu 18 lipca 2014 r. na okres 12 miesięcy. Bez względu więc na skuteczność wypowiedzenia umowy, niespłacony limit kredytowy wynikający z Aneksu nr (...) postawiony zostałby w stan wymagalności najpóźniej z dniem 18 lipca 2015 r. Już choćby z tej przyczyny nie zasługują zatem na uwzględnienie twierdzenia pozwanego, który utrzymuje, że roszczenie wynikające z rzeczowego aneksu nie stało się wymagalne.

Sąd stoi ponadto na stanowisku, że opatrzone datą 13 listopada 2014 r. wypowiedzenie umowy łączącej strony było w pełni skuteczne.

Po pierwsze – Sąd zachował wprawdzie w polu widzenia, że w treści przedmiotowego wypowiedzenia bank powołał się na umowę z pozwanym z dnia 18 lipca 2014 r. Faktem jest, że we wskazanej dacie strony umowy nie zawierały. Okoliczność ta - w zestawieniu z wydzwzięciem całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – nie podważa skuteczności analizowanego wypowiedzenia, a stanowi w ocenie Sądu o nieprawidłowym oznaczeniu przez powoda Aneksu nr (...) do umowy o limit kredytowy, zawartego 2 lipca 2014 r. Należy mieć bowiem na uwadze, że pomimo iż ww. aneks zawarto w dniu 2 lipca 2014 r., środki pieniężne postawiono do dyspozycji kredytobiorcy w dniu 18 lipca 2014 r., a więc w dniu oznaczonym przez powódkę w wypowiedzeniu. Ponadto należy zwrócić uwagę, że na wypowiedzeniu wskazano nr rachunku pozwanego (...), który odpowiada numerowi konta pozwanego wskazanemu na umowie z dnia 19 lipca 2012 r. W świetle powyższego, a nadto mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, że wypowiedzenie opatrzone przez powódkę datą 13 listopada 2014 r. odnosi się do umowy o limit kredytowy aneksowanej na mocy Aneksu nr (...) z dnia 2 lipca 2014 r.

Po drugie – okoliczności przedmiotowej sprawy przekonują, że powódka była uprawniona do złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu pozwanemu umowy o limit kredytowy w dniu 13 listopada 2014 r. Stosownie do treści § 9 ust. 1 i 2 Aneksu nr (...) kredytobiorca miał prawo wypowiedzieć w każdym czasie bez dodatkowych opłat umowę, zaś okres wypowiedzenia umowy przez kredytobiorcę miał wynosić jeden miesiąc. Z kolei Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 62 – dniowego okresu wypowiedzenia i zażądać spłaty należności w przypadku:

1). naruszenia postanowień niniejszej umowy, a w szczególności:

a). przekroczenia limitu kredytowego,

b). niedotrzymania wysokości wpływów na konto osobiste określonych w § 5.1,

- c). zalegania z jakimikolwiek zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej umowy,
- d). naruszenia postanowień umów zabezpieczenia limitu kredytowego, warunków

Umowy konta, na podstawie której jest prowadzone konto osobiste określone w

§ 1 „Regulaminu kont dla ludności” lub Regulaminu,

- 2). ujawnienia, iż złożone Bankowi informacje nie odpowiadają stanowi faktycznemu.

Analiza historii rachunku przekonuje, że na dzień wypowiedzenia umowy łączącej strony, pozwany przekroczył dopuszczalny, a wynikający z postanowień Aneksu nr (...), limit kredytowy. Z pewnością dopuszczając do powstania salda ujemnego w kwocie 12.690,29 zł (na dzień 12 listopada 2014 r., a więc na 2 dni przed nadaniem wypowiedzenia umowy), pozwany zalegał ze zobowiązaniami wynikającymi z aneksowanej umowy. Powódka była więc uprawniona do tego, aby umowę o limit kredytowy wypowiedzieć. Żaden przepis umowy z dnia 19 lipca 2012 r., czy Aneksu nr (...) nie przewidywał natomiast konieczności wskazania w wypowiedzeniu przyczyny wypowiedzenia, ani też nie obligował powódki do poprzedzenia wypowiedzenia wezwaniem do zapłaty. Aneks nr (...) w sposób nie budzący wątpliwości określał terminy i wysokość postawionych pozwanemu do dyspozycji środków pieniężnych w ramach przyznanego limitu kredytowego. Pozwany nie może w świetle powyższego zasłaniać się niewiedzą odnośnie tego, że przekroczył dopuszczalny na dany okres limit kredytowy. Musiał mieć wszak świadomość tego w jaki sposób korzysta z przyznanego mu limitu i wpłat w jakiej wysokości dokonuje na swój rachunek.

Po trzecie – powódka wykazała, że w dniu 14 listopada 2014 r. nadała w placówce pocztowej w P. przesyłkę obejmującą wypowiedzenie umowy, na wskazany w Aneksie nr (...) adres pozwanego, pod którym – jak sam pozwany wskazał w toku rozprawy dnia 19 maja 2018 r. – zamieszkiwał on w listopadzie 2014 r. W tych okolicznościach, kierując się doświadczeniem życiowym, oczywistym jest, że list obejmujący wypowiedzenie, nadany dnia 14 listopada 2014 r. został doręczony pozwanemu. Z drugiej strony, nie należy tracić z pola widzenia oświadczenie woli zostaje złożone stronie w chwili wynikającej z treści art. 61 § 1 kc, a więc w dacie, w której mogła ona najwcześniej zapoznać się z jego treścią. Realia funkcjonowania obrotu pocztowego wskazują, że taki list doręczany jest po około 2-3 dni roboczych. Zważywszy, że 14 listopada 2014 r. był to piątek, przyjęc należało, iż wypowiedzenie zostało doręczone pozwanemu we środę 20 listopada 2014 r. A przynajmniej był to dzień, w którym zgodnie z powołanym powyżej przepisem, pozwany mógł zapoznać się z treścią wypowiedzenia (analogicznie Sąd Okręgowy w Szczecinie w postanowieniu z dnia 11 stycznia 2018 r. w sprawie II Cz 2504/17). Skoro tak – upływ terminu wypowiedzenia (62 dni) nastąpił w dniu 22 stycznia 2015 r. i od tej daty roszczenie objęte pozwem stało się wymagalne. Ponieważ jednak powódka oznaczyła późniejszą datę wymagalności roszczenia – na dzień 12 lutego 2015 r. Sąd był związany datą wskazaną przez stronę powodową. W świetle zaprezentowanych okoliczności stwierdzić należy, że wypowiedzenie przez powódkę łączącej strony umowy było skuteczne i doprowadziło w konsekwencji do postawienia zadłużenia w stan wymagalności, co najmniej od daty wskazanej przez powódkę, a mianowicie co najmniej od 12 lutego 2015 r.

Oceny tej nie czyni odmiennym fakt, że do akt sprawy nie załączono oryginału wypowiedzenia opatrzonego datą 13 listopada 2014 r., a wypowiedzenie podpisała osoba, co do której nie wiadomo – w ocenie pozwanego – czy była umocowana do podpisywania pism w imieniu powoda. Po pierwsze pozwany w toku trwającego blisko 3 lata postępowania, na żadnym jego etapie, nie zażądał zobowiązania powoda do przedłożenia tego dokumentów oryginał. Znamiennym pozostaje, że wątpliwości w tym zakresie ujawnił dopiero w toku ostatniej rozprawy. Po drugie, fakt, iż wypowiedzenie złożono w kserokopii nie pozbawia tego dowodu mocy dowodowej. Jedynie implikuje potrzebę wnikliwej i ostrożnej jego weryfikacji przeprowadzonej przez przyzmat całokształtu zgromadzonych w sprawie dowodów. W zestawieniu z innymi załączonymi do akt dowodami dokumentarnymi, które w sposób zdaniem Sądu nie budzący wątpliwości przekonują, iż pozwany nie wywiązał się z postanowień łączącego go z powódką węzła obligacyjnego, Sąd przypisał kopii analizowanego wypowiedzenia walor wiarygodności. Co się zaś tyczy osoby, która wypowiedzenie podpisała, a więc M. S., Sąd wskazuje, że na mocy załączonego do akt sprawy pełnomocnictwa osoba ta była umocowana do składania oświadczeń woli tego rodzaju w imieniu powoda.

Kierując się zaprezentowanymi względami Sąd ocenił, iż powódka wykazała zasadność pozwu tak co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwany natomiast nie zdołał skutecznie zaprzeczyć twierdzeniom powoda co do wysokości zadłużenia, jego wymagalności, jak też jego twierdzeniom sposobu, terminu i stopy procentowej w odniesieniu do żądania odsetek oraz wysokości opłat i prowizji. Zatem żądanie zasądzenia odsetek od kapitału co do zasady i co do wysokości znajdowało uzasadnienie w aneksowanej umowie kredytu, natomiast żądanie zasądzenia odsetek za opóźnienie w spłacie kredytu co do zasady i co do wysokości znajdowało uzasadnienie nie tylko w ww. umowie, ale i w art. 481 § 1 i § 2 kc, który stanowi, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, a jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, to do dnia 31.12.2015r. należały się odsetki ustawowe, a od dnia 01.01.2016r. należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Jak wynika z tezy wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2003 r. (II CK 146/02, Lex nr 82271) dłużnik popada w opóźnienie jeśli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne także wtedy, gdy kwestionuje istnienie lub wysokość świadczenia.

W tych okolicznościach, Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji. Wskazać w tym miejscu należy, że pozwany nie wyraził zgody na wstąpienie nabywcy wierzycielności w miejsce zbywcy – powódki. Zgodnie jednak z treścią art. 192 pkt 3 kpc zbycie praw objętych sporem w toku sprawy nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy.

Zgodnie z art. 5 kc nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego; takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. „Przez zasady współżycia społecznego, o których mowa w art. 5 KC, należy rozumieć podstawowe zasady etycznego i uczciwego postępowania w stosunkach społecznych. Przy ustalaniu ich znaczenia można więc odwoływać się do takich powszechnie używanych i znanych pojęć, jak „zasady słuszności”, „zasady uczciwego obrotu”, „zasady uczciwości” czy „lojalności”. Klauzula generalna musi być jednak wypełniona konkretną treścią, odnoszącą się do okoliczności sprawy rozpoznawanej przez sąd. Stwierdzenie, że powód nadużywa prawa podmiotowego, wymaga ustalenia okoliczności pozwalających skonkretyzować, które działania pozostają w sprzeczności z normami moralnymi godnymi ochrony i przestrzegania w stosunkach społecznych.” – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23.03.2017r., V CSK 393/16. Zakaz nadużycia prawa podmiotowego może być zaliczony do tzw. zasad nadrzędnych prawa. Przyjęta w przepisie art. 5 kc konstrukcja prawna jest jednym z przepisów tzw. moralizacji prawa. Nadużycie prawa jest to anormalne jego używanie, używanie przeciwne przeznaczeniu gospodarczemu lub społecznemu prawa podmiotowego, potępione przez sumienie publiczne. Artykuł 5 kc może być stosowany wyjątkowo tylko w takich sytuacjach, w których wykorzystywanie uprawnień wynikających z przepisów prawnych prowadziłoby do skutku nieaprobowanego w społeczeństwie ze względu na przyjętą w społeczeństwie zasadę współżycia społecznego. Nie wystarczy więc powołać się ogólnie na - z natury rzeczy - nieokreślone zasady współżycia społecznego, lecz należy wskazać jaką przyjętą w społeczeństwie zasadę współżycia społecznego naruszyła strona swym postępowaniem wobec pozwanego. Na płaszczyźnie przedmiotowej sprawy pozwany podniósł, że dochodzenie przez powódkę roszczeń objętych pozwem „zdecydowanie narusza zasady współżycia społecznego”, nie precyzując jednak jakie to konkretnie zasady miały zostać naruszone. Sąd nie podziela powyższych zapatrywań. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które wskazywałyby na sprzeczność dochodzonego przez powódkę żądania z zasadami współżycia społecznego i stąd nie odmówił powódce udzielenia ochrony. Uwagze Sądu nie umknęły twierdzenia pozwanego o bardzo trudnej sytuacji zdrowotnej i finansowej. Niemniej jednak nawet stan zdrowia i trudna sytuacja finansowa, choć w pewnym stopniu mogą usprawiedliwiać zaniechanie regulowania rat kredytu, to jednak nie zwalniają z obowiązku zwrotu kwoty udzielonego kredytu. Pozwany zawarł świadomie umowę kredytu, a zatem zachowania powódki polegającego na dochodzeniu zwrotu kwoty udzielonego kredytu, przy wcześniejszym zawarciu aneksu, wypowiedzeniu umowy zgodnie z warunkami dopuszczającymi taką czynność, a w konsekwencji wytoczeniu powództwa, nie sposób ocenić jako niesłusznego, nieuczciwego lub nielojalnego.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie ustalono w oparciu o całokształt zgromadzonych dowodów dokumentarnych, których autentyczność i wiarygodność nie wzbudziła wątpliwości Sądu i nie została skutecznie podważona przez pozwanego. Co się zaś tyczy twierdzeń pozwanego przesłuchanego w charakterze strony - Sąd przypisał im walor wiarygodności wyłącznie co do okoliczności bezspornych, znajdujących potwierdzenie w innych dowodach. Twierdzenia pozwanego zaprezentowane w toku rozprawy dnia 18 maja 2018 r. w istocie sprowadzały się do prostego i niekiedy nielogicznego negowania faktów wykazanych dowodami zaoferowanymi przez powódtkę.

Sąd orzekł o kosztach postępowania pomiędzy powódtką a pozwanym kierując się treścią art. 98 § 1 i § 2 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), zaś do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie, suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego. Na zasądzoną kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 165 zł, i wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powoda, który zainicjował przedmiotowe postępowanie w wysokości 2.400 zł, ustalone w oparciu o treść § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490).

W punkcie III sentencji Sąd oddalił wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu. Na mocy art. 107 kpc interwenient uboczny, do którego nie mają zastosowania przepisy o współuczestnictwie jednolitym, nie zwraca kosztów przeciwnikowi strony, do której przystąpił. Sąd może jednak przyznać od interwenienta na rzecz wygrywającego sprawę przeciwnika strony, do której interwenient przystąpił, zwrot kosztów wywołanych samoistnymi czynnościami procesowymi interwenienta. Sąd może także przyznać interwenientowi koszty interwencji od przeciwnika obowiązane do zwrotu kosztów.

Wyraźnego podkreślenia w tym miejscu wymaga okoliczność, iż bezpośrednio z treści art. 107 kpc wynika, że przyznanie interwenientowi ubocznemu kosztów interwencji od przeciwnika strony, do której przystąpił nie stanowi reguły, lecz może nastąpić wówczas, gdy sąd uzna taką potrzebę (zob. postanowienie SN z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 141/11, LEX nr 1215162; wyrok SA w Katowicach z dnia 6 września 2012 r., I ACa 338/12, LEX nr 1220465). Powołana regulacja prawna przewiduje zatem możliwość fakultatywnego przyznania interwenientowi kosztów od przeciwnika zobowiązanego do ich poniesienia. Oznacza to niemożność poprzestania na odwołaniu się do reguł właściwych do orzekania o tych kosztach pomiędzy stronami. Nie jest ponadto wystarczająca dla uwzględnienia wniosku interwenienta ubocznego o zwrot kosztów procesu od przeciwnika strony, do której interwenient przystąpił okoliczność, że interwenient przejawiał, choćby ponadnormatywną aktywność procesową. Fakt uzewnętrznienia swojego stanowiska, czy też dokonywanie – aktualnych do stanu sprawy - czynności procesowych, stanowi bowiem immanentną cechę realizacji podstawowego obowiązku, wynikającego z przystąpienia do sprawy i już choćby z tego względu nie może stanowić samoistnej podstawy do zasądzenia na rzecz interwenienta ubocznego kosztów. W takim bowiem przypadku, przepis art. 107 zd. 3 kpc musiałby mieć inną treść, w istocie przewidującą obowiązek wydania orzeczenia uwzględniającego złożony w tym przedmiocie wniosek (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 27 maja 2015 r., I ACa 57/15). Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 141/11, niepubl., przy ocenie wniosku interwenienta o zasądzenie kosztów interwencji, konieczne jest odwołanie się przez Sąd do ogólniejszych kryteriów w postaci potrzeby rzeczywistej obrony interesów interwenienta ubocznego w określonych okolicznościach rozpoznawanej sprawy, innymi słowy - należy ustalić, czy, a jeśli tak - w jakim stopniu interwenient uboczny przyczynił się do rozstrzygnięcia sprawy (postanowienie SN z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 141/11, LEX nr 1215162). Analizując przebieg niniejszego procesu stwierdzić należy, że interwenient uboczny przejawiał aktywność procesową, niemniej jednak sama ta aktywność - jak powyżej wskazano - nie może uzasadniać w sposób samoistny żądania przyznania kosztów na rzecz interwenienta. Obiektywnie zaś oceniając wkład interwenienta ubocznego w rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy, stwierdzić należy, że był nieznaczny. Dość wskazać w tym miejscu,

że interwenient pierwotnie załączył do pisma, którym przystąpił do sprawy, załącznik w postaci wykazu przelewanych wierzytelności nie dotyczących przedmiotowej sprawy. Właściwy załącznik złożył dopiero później. Należy też mieć na uwadze, że interwenient wstąpił do sprawy już po tym jak zgromadzony został cały materiał dowodowy, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia. To zatem nie staraniem interwenienta materiał ten zgromadzono. Z tych względów brak było w ocenie Sądu podstaw do zasądzenia na rzecz interwenienta ubocznego od pozwanego kosztów zgłoszonej interwencji.

SSR Małgorzata Kowalska